

PAIMIO Pakurlantie asemakaava-alueen arkeologinen tarkkuusinventointi 2022

Antti Bilund

Tilaja: Paimion kaupunki

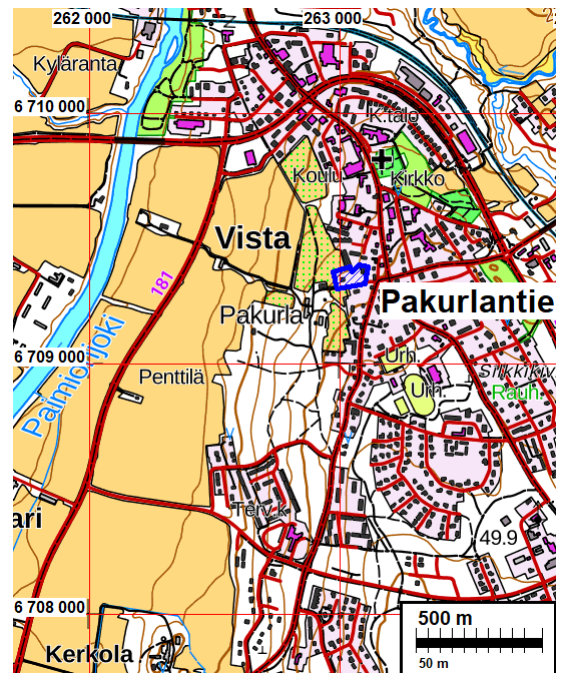
Sisältö

Perustiedot	2
Kartat	3
Vanhoja karttoja	3
Inventointi	4
Alueen kuvaus.....	4
Maastotyö.....	7
Kohdekuvaukset	Virhe. Kirjanmerkkiä ei ole määritetty.
1 Paimio Pakurla 1	7
Lähdeluettelo	9
Yleiskuvia	9

Kansikuva: Inventointialueen läntistä tonttia kuvattuna Pakurlantieltä länteen. Vuoden 2005 inventoinnissa ilmoitettu ja epätarkaksi osoittautunut keskiaikaisen miekan löytöpaikka on valkean auton keulan ja talon nurkan välissä. Auton takana näkyy Pakurlan päärakennus ja pieni osa sitä ympäröivää laajaa puutarhaa, jonka alueelta miekka vuonna 1965 tehdyn löytöpaikan tarkastuksen mukaan on löytynyt.

Perustiedot

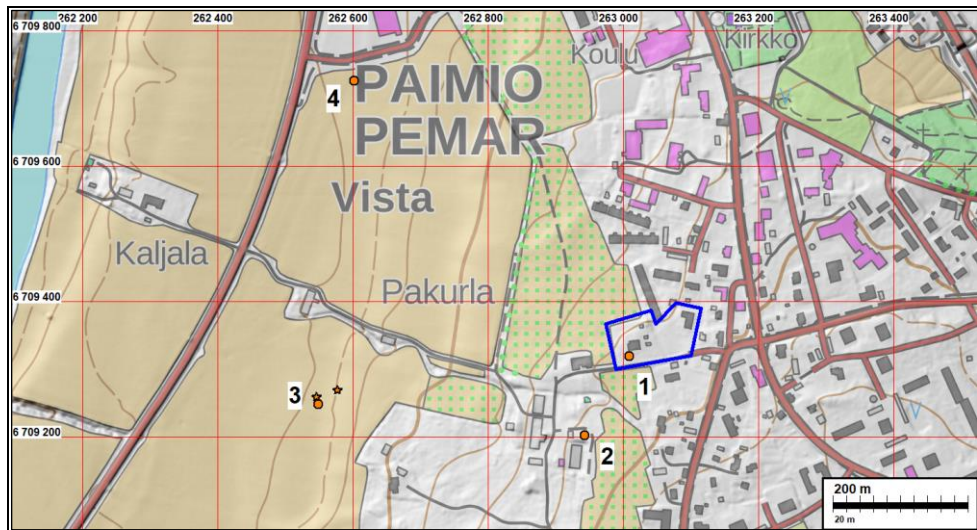
- Alue:** Paimion kaupungin Pakurlantien asemakaava-alueen kaksi tonttia.
- Tarkoitus:** Selvittää alueella mahdollisesti sijaitsevat muinaisjäännökset ja muut arkeologiset kohteet.
- Työaika:** Maastotyö 10.6. ja 17.6.2022.
- Tilaja:** Paimion kaupunki
- Tekijät:** Mikroliitti Oy, Antti Bilund.
- Tulos:** Arkistotutkimuksen perusteella todettiin, että vuoden 2005 inventoinnissa Pakurlantien inventointialueelle paikannetun keskiaikaisen miekan löytöpaikan (Pakurla 1, mj-tunnus 1000008828) muinaisjäännösrekisterissä ilmoitettu sijainti on epätarkka, eikä todellinen löytöpaikka ole inventoitavalla alueella. Maastossa inventointialueen muodostavien kahden tontin todettiin olevan rakennettua, ilmeisesti osittain täyttömaalla pengerrettyä ja/tai leikkauksin muotoiltua piha-aluetta, jolla muinaisjäännösten säilymismahdollisuudet ovat huonot. Maaperään puuttuvia tutkimuksia alueella ei tehty.

Pakurlantien inventointialue Paimion keskustan eteläpuolella on merkitty kartalle sinisellä viivoituksella.

Selityksiä: Koordinaatit ja kartat ovat ETRS-TM35FIN koordinaatistossa. Kartat ovat Maanmittauslaitoksen maastotietokannasta 6/2022, ellei toisin mainittu. Muinaisjäännösrekisteri on tarkastettu 5/2022. Valokuvia ei ole talletettu mihinkään viralliseen arkistoon, eikä niillä ole mitään kokoelmatunnusta. Valokuvat ovat tallessa Mikroliitti Oy:n serverillä. Kuvat: Antti Bilund.

Kartat

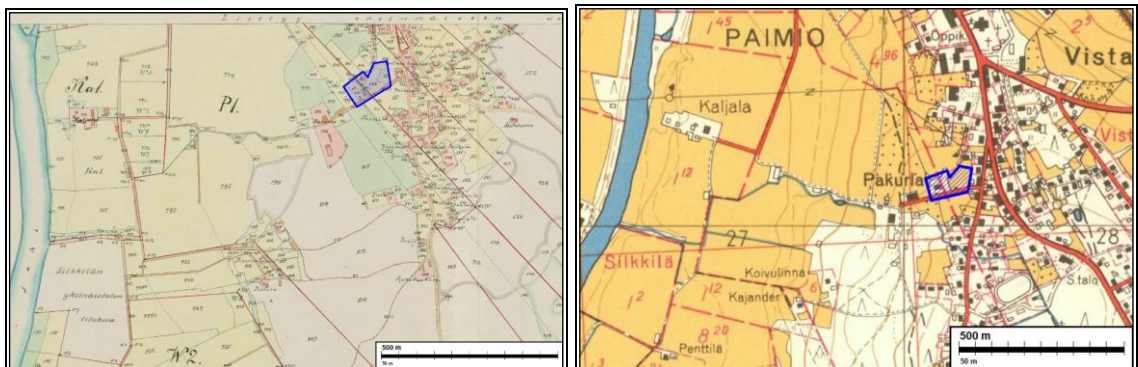
Inventointialue ja lähialueen löytöpaikat peruskarttapohjalla, johon on lisätty rinnevarjostus. Inventointialue on rajattu sinisellä viivalla. Löytöpaikat on merkitty oranssilla muinaisjäännösrekisterin tietojen mukaisesti:

- 1: 1000008828 Pakurla 1, miekka KM hist.os. 65049:1
- 2: 1000008829 Pakurla 2, soikea tuluskivi KM 20277 ja reikäkivi KM 20275
- 3: 1000035221 Pakurla 3, vyönsolki KM 41396 sekä tasavarsisolki ja hela KM 43723
- 4: 1000044470 Pakurla 4, tasavarsisolki toistaiseksi ilman löytönumeroa.

Vanhoja karttoja

Inventointialue merkittynä sinisellä viivoituksella ylhäällä vasemmalla vuoden 1783 Vistan jakokunnan metsien ja niittyjen isojakokartalla, oikealla Senaatin kartalla 1879 sekä alhaalla vasemmalla vuoden 1910 Vistan jakokunnan isojaon järjestelyn kartalla ja oikealla vuoden 1964 peruskartalla.

Inventointi

Lausunnossaan Pakurlantien asemakaavasta ja asemakaavan muutoksesta 16.8.2021 (Dnro 5345-2020) Varsinais-Suomen alueellinen vastuumuseo viitaten aiempaan lausuntoonsa kaavan valmisteluvaiheessa pitää kantanaan, että alueen arkeologista kulttuuriperintöä koskevan tiedon päivittämiseksi suunnittelualueella tulee tehdä arkeologinen tarkkuusinventointi, koska kiinteistöltä 577-469-1-105 on aiemmin löytynyt esihistoriallinen irtolöytö (muinaisjäännösrekisterin kohde Pakurla 1, mj-tunnus 1000008828) ja koska alueen läheisyydestä tunnetaan muita esihistoriallisia löytöjä.

Paimion kunta tilasi Mikroliitti Oy:ltä muinaisjäännösinventoinnin edellä mainitulla kaava-alueella sijaitsevalle inventointialueelle, johon kuuluu kaksi tonttia (kiinteistötunnukset läntisellä tontilla 577-469-1-105 ja itäisellä tontilla 577-499-4-13). Inventointialueen pinta-ala on noin 0,75 hehtaaria. Antti Bilund teki Pakurlantien tarkkuusinventoinnin ja noin puolen kilometrin päässä sijaitsevan Koivulinnan kaava-alueen inventoinnin maastotyöt 10.6. ja 17.6.2022, työn kannalta hyvissä olosuhteissa.

Alueen kuvaus

Pakurlantien inventointialue on hyvin loivasti luoteeseen laskevaa rinnettä, oikeastaan tasamaata, laajan mäen lakialueen luoteisreunalla. Maaperä on hiekkaista ja vähäkivistä. Alue sijaitsee noin tasolla 35 m meren pinnan yläpuolella, joten se on rannansiirtymisajoin perusteella ollut rantavyöhykettä lyhyen aikaa kivilaudella. Maaperä ja maasto on silloin ollut rantasidonnaiselle pyyntikulttuurin asutukselle sopivaa. Inventointialue ei kuitenkaan tässä suhteessa erityisesti eroa edukseen ympäröivästä alueesta, joka on laajalti samanlaista.

Myöhemmin esihistoriallisella ajalla alue on ollut kauempana rannasta, eikä todennäköisesti ole ollut intensiivisemmän ihmistoiminnan piirissä ennen kuin maanviljelysasutus on levinnyt alueelle. Vanhimpia maanviljelysasutukseen liittyviä havaintoja lähialueella ovat muutamat rautakautiset esineet, joista vanhimpia ovat kaksi merovingiaikaista tasavarsisolkea, löytönumero KM 42723 (muinaisjäännösrekisterin kohde 1000035221 Pakurla 3) ja vielä ilman löytönumeroa oleva solki (muinaisjäännösrekisterin kohde 1000044470 Pakurla 4) sekä ehkä jopa jonkin verran niitä vanhempi soikea tuluskivi KM 20277 (muinaisjäännösrekisterin kohde 1000008829 Pakurla 2). Solkien löytöpaikat ovat inventointialueen länsi- ja luoteispuolilla lähes puolen kilometrin päässä siitä. Samoilta paikoilta, mäen rinteiden juurelta, läheltä Paimionjoen laakson pohjalla olevan tasangon reunaa on löytynyt muitakin rautakautisia esineitä. Vanhemmista löydöistä tuluskiven löytöpaikka on lähimpänä inventointialuetta, jossakin Pakurlan puutarhan alueella, sekin siis inventointialueen länsipuolella. Tuluskivet ovat kuitenkin löytöryhmä, jonka löytöpaikat eivät rajoitu esineiden käyttöaikana asutuksen piirissä olleille paikoille. Siten voidaan yhteenvetona todeta, että vanhimmat rautakautiseen asutukseen viittaavat löydöt alueella ovat mäen alarinteiltä, Paimionjoen laakson pohjan reunoilta, muutamia satoja metrejä inventointialueelta länteen ja luoteeseen. Asutus ja viljelykset ovat todennäköisesti levinneet sieltä ylemmäs rinteelle rautakauden lopulla ja keskiajan kuluessa. Inventointialueen länsipuolella oleva Pakurla ja lähinnä koillisessa oleva Vistan kylä sekä muutkin lähiseudun kylät lienevät syntyneet viimeistään varhaisella keskiajalla. Näiltä ajoilta on myös inventointialueelta löydettyksi ilmoitettu miekka KM hist.os. 65049:1 (muinaisjäännösrekisterin kohde 1000008828 Pakurla 1)

Vanhin asutusta ja viljelyksiä kuvaava kartta inventointialueelta on Vistan jakokunnan metsien ja niittyjen isojakokartta vuodelta 1783. (Andersin 1783) Siinä Pakurlan tontti ulottuu lähimmillään noin 50 m päähän inventointialueen länsipuolella ja viljelykset luoteessa vähän lähemmäs. Inventointialueen länsiosa kuuluu kiilamaiseen metsäpalstaan, joka isojaossa erotettiin jakokun-

nan yhteisestä metsämaasta noin kilometrin päässä pohjoisessa oleville Tupilan kylän kahdelle talolle kulkuväyläksi niiden kauempana etelässä oleville laajemmille metsätiluksille (Andersin 1783, isojakoasiakirjojen päätös kohta 4, 30.5.1778). Inventointialueen itäosa on Vistan kylälle jaettua metsämaata. Aivan alueen kaakkoiskulmaan ulottuu metsän keskellä olevan rakuunatorpan pelto.

Vuoden 1879 mittauksiin perustuvassa Senaatin kartaston karttalehdessä Pakurlan tontin asutus on säilynyt samalla paikalla kuin isojaon aikaan. Inventointialue näyttää muuttuneen viljelysmaaksi. Inventointialueen pohjoispuolelle ja varsinkin sen koillis- ja itäpuolelle, sen ja Vistan vanhan asutuksen väliin, on syntynyt paljon uutta pienimuotoista asutusta. Yksi rakennus on inventointialueen pohjoisreunalla. Karttaan on myös merkitty nykyiselle paikalleen inventointialueen eteläreunalla kulkeva tie Vistasta Pakurlaan.

Isojaon järjestelyyn liittyvässä kartassa vuodelta 1910 (Ölander 1910) Pakurlan tontti sijaitsee entisellä paikallaan. Maanomistustilanne inventointialueella on muuttunut siten, että Tupilaan kuulunut kiilamainen palsta on liitetty Pakurlaan. Tupilan metsäpalsta alkaa vasta Vistasta lounaaseen lähtevän maantien eteläpuolelta. Inventointialueen länsiosassa Pakurlan maalla on kolme pientä rakennusta ja neljäs Vistan maalla. Inventointialueen itäosa on peltoa. Alueen etelälaidassa on Pakurlaan menevä tie.

Vuoden 1964 peruskartassa Pakurlan päärakennus on nykyisellä paikallaan, idempänä kuin aikaisemmissa kartoissa. Myös inventointialueen länsiosan keskellä on melko suuri asuinrakennus ja sen pihapiirin luoteiskulmassa ulkorakennus. Nämä rakennukset ovat kartassa Pakurlan tilan maalla, mutta pihapiiri näyttää idässä ulottuvan Vistan kylän puolelle, missä oleva inventointialueen osa on muuten peltoa. Vuoden 1982 peruskartassa tilanne on muuttunut siten, että pihapiiri on erotettu tontiksi, joka ulottuu vanhan kylärajan itäpuolelle entiselle Vistan maalle. Tämä tontti vastaa rajoiltaan paikalla nykyisin olevaa kiinteistöä 577-469-1-105, jonka alueelta miekka KM hist.os. 65049:1 muinaisjäännösrekisterin tietojen mukaan on löytynyt. Aiemmin tontin luoteiskulmassa ollut ulkorakennus on vuoden 1982 peruskartassa poistettu. Inventointialueen itäosa on erotettu toiseksi tontiksi, jolla on omakotitalo. Tämän jälkeen inventointialueella ei näytä tapahtuneen oleellisia muutoksia.

Arkistotutkimus

Pakurlantien tutkimusalue on kartassa vuoden 2005 Paimion inventoinnissa tarkastetuksi merkityllä alueella (Raike 2005, s.234). Irtolöytöpaikkoja inventointiraportissa käsitellään niukasti. Paikannettuja irtolöytöpaikkoja ei ole esitetty inventointikohteina, vaan niihin liittyvät tiedot on esitetty taulukossa ja pienimittakaavaisessa kartassa (Raike 2005, sivut 14–16). Muinaisjäännösrekisterissä toukokuun lopussa 2022 olevat tiedot inventointialueella olevasta miekan löytöpaikasta 100008828 Pakurla 1 ovat suoraan vuoden 2005 inventointiraportista. Sen mukaan pyöreällä fasetoidulla nupilla varustettu miekka (KM hist.os. 65049:1) löytyi Pakurlan tilan omenatarhasta, jossa raivaustraktori oli nostanut sen maan pintaan. Löytö ajoittuu ristiretkiajan lopulle tai varhaiskeskiajalle. Löytöpaikan koordinaateista (P 6712137, I 3263083) sanotaan, että ne "on ilmoitettu Markku Ikäheimon (1982) mukaan". Raportissa on lähdeluettelo, mutta siinä ei ole viittausta vastaavaa lähdeä, joten epäselväksi jää, mihin koordinaatit alun perin perustuvat ja mikä on niiden tarkkuus.

Vuoden 2005 inventoinnissa ei näytä olleen tiedossa, että museoviraston tutkija Pekka Kärki on 9.9.1965 tuoreeltaan tarkastanut miekan löytöpaikan (Kärki 1965). Koska tiedot tästä tarkastuksesta eivät aiemmin ole päätyneet muinaisjäännösrekisteriin ja ovat ainoa käytettävissä oleva ensi käden tieto löydöstä, on kuvaus tarkastuksesta syytä lainata tähän kokonaan:

"Maisteri Silkkilän ilmoitettua löytäneensä omistamansa Pakurlan tilan puutarhasta miekan (joka tohtori Salmo määrittäi keskiaikaiseksi) ja runsaasti luun palasia, määrättiin allekirjoittanut lähemään paikalle. Löytöpaikka on suuren puutarhan keskellä oleva n. 40 X 20 m kokoinen aukea "pelto", josta viime vuonna poistettiin juurineen luumupuut. Puiden juurakkoja ammuttiin ylös, sen jälkeen peltoa on kynnetty ja muokattu kovakouraisesti. Miekka löytyi kultivaattorilla kerätystä oksaläjystä, miekan sijaintipaikka ei näin ollen ole tiedossa. Se on ilmeisesti ollut ruokamultakerroksen alla. Ympäri aukeaa on löytynyt luun palasia, samoin kaksi naulaa."

"Todennäköisesti paikalla ei ole hautaa. Tri Bergman määrittäi luut eläinten luiksi; ne ovat kulkeutuneet paikalle tunkiolta. Ruokamultakerros paikalla on 30–40 cm paksu, sen alla on savi- ja heikkamaa. Aukea tulee ensi kesän yli olemaan tyhjänä, sitten siihen istutetaan omenapuita. Maist. Silkkilä lupautui kustantamaan kaivaukset, mikäli sellaiset katsotaan aiheellisiksi."

Selostus tarkastuksesta on museoviraston rakennushistorian osaston arkistossa. Tämä johtuu siitä, että miekka on ajoitettu keskiaikaiseksi. Koska löydön ei ole katsottu olevan esihistoriallinen, on se silloin käytössä olleen museoviraston sisäisen työnjaon mukaisesti sijoitettu rakennushistorian osaston kokoelmiin. Myös löytöpaikan tarkastus on siten kuulunut rakennushistorian osastolle. Selostuksessa ei ole mainittu löydön luettelunumeroa (KM hist. os. 65049:1), mutta tämä johtuu todennäköisesti siitä, ettei sitä ole vielä ollut käytettävissä selostusta kirjoitettaessa. Selostus on päivätty tarkastusta seuraavana päivänä 10.9.1965. On kuitenkin selvää, että kyseessä on kohteen 1000008828 Pakurla 1 miekkalöytö. Selostuksessa mainittu Pakurlan tilan omistaja on maisteri Onni Silkkilä (k. 2006), joka oli tunnettu kotiseutututkija ja julkaisi muun muassa tutkimuksia Lounais-Suomen arkeofyyttikasvillisuudesta. On hyvin mahdollista, että Markku Ikkäheimo on saanut suoraan häneltä tietoja miekkalöydöstä ollessaan 1980-luvun alussa mukana Turun yliopiston arkeologisissa tutkimuksissa Paimiossa. Ei kuitenkaan ole tietoa siitä, kuinka tarkka tähän perustuva, vuoden 2005 inventointiraportissa mainittu koordinaattipiste on.

Miekan löytöpaikalla ei siis havaittu muinaisjäännöstä pian löytämisen jälkeen vuonna 1965 suoritettua tarkastuksessa, eikä löytöpaikkaa voitu määrittää tarkemmin kuin, että se oli noin 40 m pitkällä ja 20 m leveällä raivatulla alueella puutarhan keskellä. Tarkastuksen kuvaus miekan löytöpaikasta ei vastaa vuoden 2005 inventoinnin tietoja. Kuvauksen mukaan miekka on löytynyt vanhassa puutarhassa olleelta alueelta, jolta vanhat luumupuut on raivattu vuonna 1964, ja jolle uudet omenapuita tultaisiin istuttamaan vuonna 1966. Vuoden 2005 inventoinnissa löytöpaikaksi ilmoitettu koordinaattipiste on kuitenkin kohdalla, joka jo vuoden 1964 peruskartassa on erillisen pihapiirin keskellä olevan asuinrakennuksen pihamaata noin kymmenen metrin päässä rakennuksesta. Asuinrakennus on sen nykyisen asukkaan mukaan rakennettu jo 1910-luvun lopulla (suullinen tieto 17.6.2022). Rakennusajankohta on todennäköisesti luotettavamminkin selvitetävissä, sillä rakennus on asemakaavaluonnoksen mukaan suojelukohde (kaavamerkintä sr-1). Asuinrakennuksen pihamaa rajautuu lännessä Pakurlan puutarhaan, mutta raivatun alueen, jolta miekka löytyi, sanotaan olleen puutarhan keskellä, joten se ei ole voinut olla edes aivan pihamaan vieressä. Valitettavasti vuoden 1965 tarkastuksen selostuksessa ei ole karttaa, valokuvia eikä edes sanallista selitystä raivatun alueen sijainnista Pakurlan puutarhassa tai suhteessa rakennuksiin, teihin tai muihin kartalla näkyviin kohteisiin. Löytöpaikan tarkkaa sijaintia Pakurlan puutarhassa ei siten voi määrittää. Tämän inventoinnin kannalta voidaan kuitenkin todeta, että muinaisjäännösrekisterissä ilmoitettu löytöpaikan sijainti on epätarkka, eikä todellinen löytöpaikka ole Pakurlantien inventointialueella.

Maastotyö

Koska arkistotutkimuksen perusteella todettiin, että miekan KM hist. os. 65049:1 todellinen löytöpaikka ei ole inventointialueella, ei vuoden 2005 inventoinnissa ilmoitettua selvästi epätarkkaa maaston kohtaa erityisesti tutkittu. Inventointialueen läntisellä tontilla vanhaa asuinrakennusta ympäröivä pihamaa, joka on ajoteitä lukuun ottamatta hoidettua nurmikkoa, on aivan tasaista aluetta. Pihamaan länsilaidalla on vajaan metrin korkuinen länteen, Pakurlan puutarhan reunaan, laskeva nurmipintainen törmä. Törmä kääntyy asuinrakennuksen luoteispuolella itään ja siellä sulautuu vähitellen tontin pohjoisosan loivasti kaakkoon nousevaan maan pintaan. Edellä mainittu törmä näyttää syntyneen siten, että piha-alueita on tasoitettu maalla, joka on tuotu muulta tai poistettu rakennuksen perustuksen kohdalta. Myös tontin pohjoisosa, jossa maaston muodot lienevät säilyneet luontaisina, on hoidettua nurmikkoa. Tontin itä- ja koillisosassa on useita pieniä ulkorakennuksia ja laajoja piharakenteita. Tontin koilliskulmassa on hiekkakumpare, joka saattaa olla alun perin luontainen, mutta paikalle on selvästi myös siirretty maa-ainesta. Tämä oli selvästi havaittavissa, sillä maan pinta oli puiden varjostamalla kumpareella suurelta osin paljaana. Yksi vuoden 1910 kartassa olleista rakennuksista näyttää olleen juuri kumpareen kohdalla. Kumpareen itäosassa on maaleikkaus, joka laskee naapuritontille.

Inventointialueen itäinen tontti on suurelta osin tasaista hoidettua nurmikkoa. Maastoa on ehkä kuitenkin muotoiltu tontin luoteisosassa edellä mainitun naapuritontin kumpareen lähellä ja tontin koillis- ja itäosassa, missä sijaitsevat tontilla oleva asuinrakennus ja sen luokse johtava ajotie.

Maastossa inventointialueen muodostavien kahden tontin todettiin olevan rakennettua, ilmeisesti osittain täyttömaalla pengerryttä ja/tai leikkauksin muotoiltua piha-alueita, jolla muinaisjäännösten säilymismahdollisuudet ovat huonot. Maaperään puuttuvia tutkimuksia alueella ei tehty.

Tutkitulla tontilla ei siis ole muinaisjäännöstä ja miekkalöytöä ei ilmeisesti ole tehty tutkitujen kiinteistöiden alueelta.

5.7.2022

Antti Bilund
Mikroliitti Oy

Arkeologiset kohteet

1 Paimio Pakurla 1

Mjtunnus: 1000008828
Status: löytöpaikka
Tyyppi: löytöpaikat: irtolöytöpaikat
Ajoitus: keskiaikainen

Tutkijat: Pekka Kärki tarkastus 1965
Eeva Raike inventointi 2005
Antti Bilund inventointi 2022

Koordin.: N 6709350 E 262950 (koordinaatit korjattu, arvioitu tarkkuus 300 m)

Kuvaus: *Muinaisjäännösrekisteri:* Pyöreällä fasetoidulla nupilla varustettu miekka (KM hist. os. 65049:1) löytyi Pakurlan tilan omenapuutarhasta, jossa raivaustraktori oli nos-

tanut sen hiekkamullasta maan pintaan. Löytö ajoittuu ristiretkiajan lopulle tai varhaiskeskiajalle. Koordinaatit on ilmoitettu Markku Ikäheimon (1982) mukaan.

Bilund 2022: Kohteen kesäkuussa 2022 muinaisjäännösrekisterissä olevat tiedot ovat peräisin vuoden 2005 inventointikertomuksesta. Löytöpaikan koordinaateille (N 6709319 E 263009) ilmoitettu lähde vuodelta 1982 ei ole inventointikertomuksen lähdeluettelossa, joten ei ole tiedossa kuinka tarkat koordinaatit ovat ja mihin ne perustuvat.

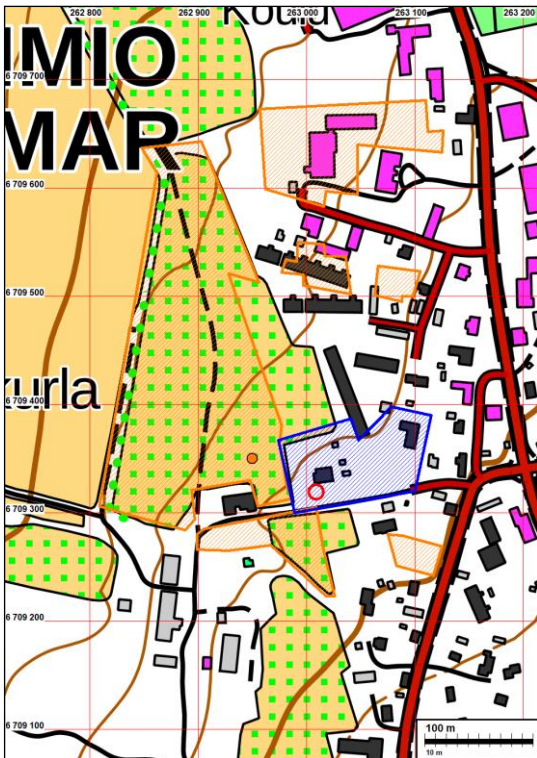
Vuoden 2005 inventoinnissa ei ilmeisesti ole ollut tiedossa, että museoviraston tutkija on tarkastanut miekan löytöpaikan pian löytymisen jälkeen syksyllä 1965. Tämä johtunee siitä, että tarkastuksen on tehnyt rakennushistorian osaston tutkija, ja kertomus tarkastuksesta on siten rakennushistorian osaston arkistossa. Tämän Pekka Kärjen kertomuksen mukaan miekka on löytynyt puutarhan keskelle raivatulta alueelta, jolta vanhat luumupuut on poistettu, niiden kannot räjäytetty, ja maaperää sen jälkeen muokattu voimaperäisesti. Raivatun alueen koko on ollut noin 40 m x 20 m. Miekka on peräisin tältä alueelta, mutta sen tarkempi löytökohta ei ole tiedossa.

Vuoden 2005 inventointikertomuksessa löytöpaikaksi ilmoitettu koordinaattipiste on vuoden 1964 peruskartan mukaan ollut löytöaikana asuinrakennuksen pihapiirissä, noin 10 m rakennuksen lounaiskulmasta etelään. Rakennus on rakennettu jo useita kymmeniä vuosia ennen miekan löytymistä. Se ja pihapiiri ovat edelleen paikalla laajuudeltaan samanlaisina kuin löytöaikana.

Vuoden 1964 peruskartan mukaan Pakurlan puutarha on ulottunut lähimmillään noin 20 m päähän vuoden 2005 inventointikertomuksessa ilmoitetusta koordinaattipisteestä etelässä, Pakurlantien toisella puolella, ja noin 25 m päähän lännessä. Koska raivattu alue on sijainnut puutarhan ”keskellä”, se ja löytöpaikka eivät ole voineet olla aivan näissä lähimmissä puutarhan reunoissa, vaan ainakin jonkin verran kauempana. Tarkkaa löytöpaikkaa tai edes raivatun alueen sijaintia puutarhasa ei kuitenkaan ole mahdollista määrittää, sillä vuoden 1965 kertomuksessa ei ole sanaa ”keskellä” tarkempaa paikan määrittystä eikä myöskään koordinaattitietoja, karttaa eikä kuvia. Pakurlan puutarhaan on vuoden 1964 peruskartan mukaan kuu-

lunut puutarhapalstoja satojen metrien laajuudella. Kohteen vuoden 2005 inventoinnissa ilmoitettu koordinaattipiste ei kuvaa löytöpaikan sijaintia, koska miekka ei ole löytynyt ainakaan kyseisestä pihapiiristä. Olettaen, että aiempi koordinaattipiste on edes kohtalaisen tarkka, ehdotetaan kohteen uudeksi pistesijainniksi N 6709350 I 262950.

Pakurlantien inventointialue on merkitty sinisellä, ja sen lounaisosassa oleva vuoden 2005 inventoinnissa miekan KM hist. os. 65049:1 löytöpaikaksi ilmoitettu koordinaattipiste punaisella renkaalla. Vuoden 1965 löytöpaikan tarkastuksen mukaan miekka on kuitenkin löytynyt puutarhan ”keskelle” raivatulta alueelta. Oranssilla on merkitty vuoden 1964 peruskartassa puutarhaksi merkityt alueet. Inventointialueelta luoteeseen ja lounaaseen olevat puutarhapalstat ovat peruskartan mukaan Pakurlan tilan maalla, joten miekka on todennäköisesti löytynyt niiltä. Idempänä olevat puutarhapalstat ovat eri tiloilla, joten ne eivät välttämättä ole Pakurlan puutarhaa. Karttaan on oranssilla pallolla merkitty ehdotettu uusi löytöpaikkakohteen 1000008828 Pakurla 1 sijainti P 6709500 I 262900, tarkkuus puutarhan laajuudesta johtuen muutamia satoja metrejä.

Lähdeluettelo

Andersin, C. G. 1783. Karta öfver Wista Samfällighetens Skogmark jemte Meriniittu Ängs Samfälligheten belägne i Pemar Sochen, Piikie Härad och Åbo Län. A77:118/1-13 Vista; losjako Vistan jakokunnassa (Vistan ja Tupilan kylät sekä seuraavat yksinäistalot: Kaljala, Kerkola, Naskarla, Pakurla, Saari ja Karhulanböle). Maanmittaushallituksen uudistusarkisto, Kansallisarkisto.

Kärki, Pekka 1965. Kertomus virkamatkasta Paimioon 9.9.1965. Rakennushistorian osasto, Museovirasto.

Peruskartta 1964. 2021 03 Paimio.

Peruskartta 1982. 2021 03 Paimio.

Peruskartta 1992. 2021 03 Paimio.

Raike, Eeva 2005. Paimio Inventointi 2005. Arkeologian osasto, Museovirasto.

Senaatin kartasto 1879. IX/18 [Paimio]. Maanmittaushallituksen historiallinen kartta-arkisto, Kansallisarkisto.

Ölander, A. 1910. Kartta Vistan jakokunnan tiluksista. A77:118/18-35 Vista; Isojaonjärjestely Vistan jakokunnassa. Maanmittaushallituksen uudistusarkisto, Kansallisarkisto.

Kuvia inventointialueelta

Inventointialueen läntisen tontin lounaisosaa kuvattuna Pakurlantieltä luoteeseen (vasemmalla) ja pohjoiseen (oikealla). Vuoden 2005 inventoinnissa ilmoitettu, mutta epätarkaksi osoittautunut miekan KM hist. os. 65049:1 löytöpaikan sijainti on kuvissa ajotien laidassa, likimain keskimmäisen pihavalopylvään kohdalla.

Vasemmalla inventointialueen läntisen tontin länsireunaa kuvattuna pohjoiseen. Vasemmalla näkyy tasaiselta pihan reunassa pengeri, joka laskee länteen, Pakurlan puutarhan suuntaan. Oikealla läntisen tontin

pohjoisosaa kuvattuna tontin luoteiskulman läheltä itään. Tontin länsireunalla oleva pengerrys kääntyy kuvassa oikealla näkyvän pihavalon kohdalta itään ja häviää kuvan keskellä olevien pensaiden alle.

Vasemmanpuoleisessa kuvassa on inventointialueen läntisen tontin koilliskulmassa oleva kumpare. Sen takana vasemmalla näkyy tontin pohjoisosassa oleva rakennus. Kuvattu luoteeseen. Oikeanpuoleisessa kuvassa näkyy läntisen tontin koilliskulmassa oleva kumpare ja oikealla tontin itärajalla oleva maaleikkaus. Kuvattu pohjoiseen.

Vasemmalla inventointialueen läntisen tontin itäosaa kuvattuna pohjoiseen ja oikealla itäisen tontin länsiosaa kuvattuna pohjoisluoteeseen.

Vasemmalla inventointialueen itäisen tontin keskiosaa kuvattuna koilliseen ja oikealla tontin itäosaa kuvattuna pohjoiskoilliseen.